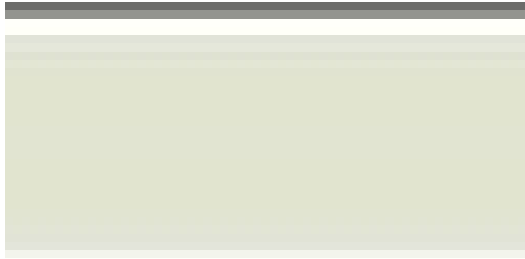

'L'obra 'El cinquè hivern' porta un missatge de reflexió sobre els límits imposats'

'L'obra 'El cinquè hivern' porta un missatge de reflexió sobre els límits imposats'

L'animal a l'esquena. El centre de creació i recerca artística de dansa contemporània de Celrà és la llar de la companyia Mal Pelo, un grup creatiu caracteritzat per una autoria compartida que ha donat com a resultat més de 25 espectacles fins al moment. Fruit del seu esforç, han aconseguit fer-se un nom dins de l'univers de la dansa contemporània i ser reconeguts internacionalment. El proper 21 de febrer estrenen espectacle al Teatre de Salt.

MÓNICA JIMÉNEZ GIRONA

El cinquè hivern és el nom de l'última obra de dansa contemporània de Mal Pelo. L'espectacle, protagonitzat per María Muñoz i Pep Ramis, serà presentat dins el marc de la Biennale de la Val de Marne a França però el pròxim 21 de febrer però tindrà una presentació prèvia al Teatre de Salt i una trobada posterior amb el públic.

Podria fer-me cinc cèntims de la temàtica de l'obra?

Bàsicament proposem una situació de cara l'espectador. Hi ha dues persones en un lloc, sense sortir d'allà i no se sap ben bé el perquè. Aquesta trobada crea un cert misteri perquè no es coneix si es veuen obligats a quedar-se allà, si són ells que ho decideixen o si és el destí. Tampoc es coneix si tenen alguna relació. El que se sap és que porten quatre hiverns tancats, i al cinquè segurament pot passar alguna cosa. A més, juguem molt amb la poètica blanca i pura de l'espai i el que podem obtenir si l'investiguem.

I amb aquesta situació, quin missatge volen transmetre?

És un missatge de reflexió sobre els límits que a vegades són imposats desde fora o per nosaltres mateixos. En el fons, fem evocacions a reflexions molt senzilles com "estan tancats perquè volen o perquè realment no poden sortir?" Això dels límits es pot traslladar a nivell quotidià, emocional, físic... Són límits genèrics. També volem que la gent es pregunti perquè estan o no amb alguna persona o perquè decideixen quedar-se en un lloc i opten per no marxar quan tenen la possibilitat de fer-ho, són reflexions més internes.

A l'hora d'interpretar en escena, fan variacions?

Sempre n'hi ha. Cada teatre és un lloc diferent i juguem amb una escriptura molt acurada però amb petits espais de llibertat que permeten l'acomodament a la situació de cada teatre. Això és important per mantenir el material sempre viu.

Quina resposta esperen que tingui el públic?

Requerim la seva participació perquè volem que les persones que ens veuen a veure segueixin el viatge perquè no ho donem tot mastegat. Ens agrada preguntar i que aquesta pregunta arribi a l'espectador.

Quin és el procés habitual a l'hora de pensar l'obra?

Ens agrupem molt abans de començar, agafem idees bàsiques que a vegades surten de llibres o anècdotes i a partir d'aquí comencem un projecte amb traços molt bàsics que es van treballant. La producció són 3 o 4 mesos de feina i és molt curós perquè treballem amb els músics, els poetes, els pintors... És un procés complex però

ahora molt enriquidor.

Per tant, han de tenir clar abans de començar amb quines persones volen col·laborar.

Exacte. Això és molt important perquè creiem que formen part de l'escriptura de la peça. Les nostres obres són molt detallades perquè és un procés on l'escriptura i la producció material de l'obra es fan en paral·lel: es va escrivint a la mateixa vegada que van fent.

Tenen alguna preferència per triar amb qui treballar?

Amb el temps hem après que els contactes arriben a poc a poc. En general, tots els artistes amb els quals treballem tenen un món propi que ens agrada molt i pensem que poden aportar molts detalls a la peça perquè tenen les coses molt clares. En aquest cas, hem volgut treballar amb els artistes per proximitat.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2015/02/08/lobra-cinque-hivern-porta-missatge/709224.html?utm_source=rss